

FINANCES ÈTIQUES: MITE O REALITAT? TREBALL DE FI DE GRAU

**IRENE PRUNA,
LLICENCIADA
EN
SOCIOLOGIA
PER LA
UNIVERSITAT
DE BARCELONA,
ENS PRESENTA
EL SEU TFG
SOBRE
FINANCES
ÈTIQUES**

Irene Pruna és recent llicenciada en Sociologia i ha realitzat un Treball de Final de Grau sobre les finances ètiques d'excel·lent. Ha entrevistat a diverses persones del sector, i ara l'entrevistem nosaltres perquè ens expliqui què ha suposat per a ella conèixer i treballar les finances ètiques, què ha après i quines qüestions es planteja claus per al desenvolupament del sector.

TFG SOBRE FINANCES ÈTIQUES, PERQUÈ?

"Jo volia fer un TFG que quan acabés la carrera em seguís motivant, que una vegada hagués acabat el treball,

jo tingués ganes de seguir amb el tema."

A la Facultat d'Economia i Empresa de la UB, al Fòrum Social i Emprenedor, FETS participa oferint informació sobre les finances ètiques i els diferents projectes educatius que impulsa, entre altres, de suport per atreballs de final de grau sobre finances ètiques. Així es com Irene coneix per primer cop aquesta temàtica i es planteja escollir-ho com a tema de TFG.

"Al Fòrum Social i Emprenedor, entre els diferents estands, vaig veure un que deia "Fes-te de la Banca Ètica" i em vaig parar. Banca ètica? Realment? i es va plantejar com una possibilitat per al TFG. A més, al meu entorn, quan vaig començar, molta gent em deia "Sí, bueno jo això de la

banca ètica no m'ho crec", i vaig dir, d'acord, doncs anem a veure si realment és així. I de fet és un dels principals biaixos que he trobat, que la gent no es creu això de les finances ètiques."

P. Què creus que s'ha de subratllar del que has trobat amb el treball de recerca sobre les finances ètiques?

"El sistema financer convencional s'entén com un negoci, la seva raó de ser és el negoci, i a la banca ètica no ho és. I per mi això és la diferència fonamental que explica la resta. Molts cops els bancs no són vistos com un negoci, i tot i així, ho són. Per a la banca ètica l'objectiu principal és l'impacte social positiu, el propi funcionament de l'organització, la presa de decisions, la transparència, però partint de la idea de que la banca ètica no és només un negoci i el seu objectiu no és el lucre. Per exemple, el que més em va cridar l'atenció va ser que jo anava disposada a que em digueren que l'organització és molt diferent de la

banca convencional, però quan vaig preguntar per l'estratègia de creixement, em vaig sorprendre. La lògica és contrària a la que esperem, és la gent qui ha d'estar interessada a participar a la banca ètica, o l'economia social i solidària, i llavors creixeran, perquè és el teixit social el que vol que creixi i fa que creixi. Això és el que més em va cridar l'atenció, perquè la resta és com més obvi, però això trenca amb la lògica capitalista a la que estem acostumats, i suposa qüestionar-la, no hem de pensar en una empresa normal, perquè no és així, parteixen d'una altra lògica. "

Malgrat tot, enfronten alguns reptes. Quan t'endinses en la situació de les entitats, quines limitacions has vist per portar a terme aquest canvi de lògica?

"Les limitacions jo no les vinculo tant a les entitats que he estudiat, Coop57 i Fiare, sinó que ho he fet amb la economia social i solidària i les finances ètiques en general. És el tema de la participació. La limitació que veig és que , requereix d'unes condicions que no tothom té, com de recursos monetaris, de coneixement... Per exemple, si necessites treure

"LES DIMENSIONS EXTERNES DE LA BANCA ÈTICA, SÓN L'ELEMENT INNOVADOR DEL MEU TREBALL."

líquid, doncs et cobren comissions, poc, però no tothom pot assumir aquest cost. També el temps, no només els recursos econòmics, si vols participar en aquestes iniciatives, necessites un temps de dedicació, que potser les persones que estarien més interessades, doncs o no s'ho poden permetre o tampoc tenen el temps necessari."

Aquesta qüestió de la participació es vincula amb les dimensions externes que has trobat amb el treball...

"Sí, les dimensions externes són factors de context. És a dir, no depenen de la banca ètica i de les seves accions. I per això em sembla interessant. En primer lloc, les condicions de la gent, que participa i que no pot participar, no depèn de la banca ètica però sí que afecta a la banca ètica. Això em sembla important, perquè d'això depèn l'accés de les persones a la banca ètica."

Un altre factor és la presa de consciència de que les decisions econòmiques tenen un impacte i unes conseqüències i, per tant, qüestionar si les accions dels bancs estan d'acord als teus principis i valors. És a dir, aquest esperit crític de la gent, potser arrel dels cassos de corrupció que ha hagut, dels fiascos dels bancs convencionals, els deutes, de tot això, la gent es planteja, què estan fent amb els nostres diners? I també per això ve més gent a la banca ètica, perquè són els bancs convencionals els que estan fent les coses malament. És a dir, la desconfiança i la conscienciació, cada cop la gent es pregunta més; què puc fer per aportar el meu gra de sorra i contribuir a crear un sistema diferent al que actualment hi ha? Jo ho veig com el canvi que es va donar respecte la consciència ecològica, el mateix està passant amb l'economia.

I per últim, el factor extern definitiu, és l'administració pública. Aquest em sembla molt interessant, perquè no hi ha cap paper actiu per part de l'estat per crear la banca ètica, a més que trencaria amb la lògica de l'economia social i solidària que es tracten d'iniciatives que han de sorgir del teixit social, de les iniciatives de la comunitat. Tot i així, l'administració

pública ha de tenir un paper d'acompanyament, de suport. El paper de la administració pública és, per tant, incidir en les condicions de context que afavoreixen l'economia social i solidària i les finances ètiques. "

"ÉS IMPORTANT LA PRESA DE CONSCIÈNCIA SOBRE LES DECISIONS ECONÒMIQUES, PERÒ TAMBÉ EL PAPER DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA"

Últimes reflexions sobre el potencial transformador de les finances ètiques i l'economia social i solidària...

"El que més m'ha cridat l'atenció és la dimensió de territorialitat, la xarxa de persones, l'arrelament de proximitat fugint de les dinàmiques globalitzadores, l'èmfasi en el nivell local. La lògica de que les persones són el centre i no el benefici econòmic, una mica el canvi de paradigma a nivell de funcionament, cooperativisme, participació, més real que no pas els grans negocis i l'especulació, més real, més just i més sostenible.

Tot i així, el nostre entorn és un altre, llavors veig els reptes. Encara són una opció minoritària al meu entorn lo que suposa una limitació per mi, una necessitat de trobar l'equilibri entre la realitat que m'envolta i les alternatives que cada cop prenen més força."

"Estic molt contenta d'aquest treball, perquè tracta sobre qüestions reals, que tenen impacte social. A mi m'agradaria que el meu futur professional estigués relacionat amb l'economia social i solidària o les finances ètiques."